

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0333/2011

6.10.2011

JELENTÉS

a szervezett bűnözésről az Európai Unióban
(2010/2309(INI))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: Sonia Alfano

RR\879705HU.doc

PE454.687v04-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	22
VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	24
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	29

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a szervezett bűnözésről az Európai Unióban (2010/2309(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 67. cikkére, 4. fejezetére (82–86. cikk) és 5. fejezetére (87–89. cikk), valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségével kapcsolatos stockholmi programra¹, „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása a polgárok szolgálatában – A stockholmi program végrehajtásáról szóló cselekvési terv” című bizottsági közleményre (COM(2010)0171), valamint „Az EU belső biztonsági stratégiájának megvalósítása: öt lépés a biztonságosabb Európa felé” című bizottsági közleményre (COM(2010)0673),
- tekintettel az IB Tanácsnak a szervezett és súlyos nemzetközi bűnözésre vonatkozó európai uniós szakpolitikai ciklus meghatározásáról és végrehajtásáról szóló 2010. november 8–9-i következtetéseire,
- tekintettel a szervezett bűnözés elleni küzdelemről szóló, 2008. október 24-i 2008/841/IB tanácsi kerethatározatra²,
- tekintettel a nemzetközi szervezett bűnözés elleni, az ENSZ Közgyűlése által 2000. november 15-én elfogadott ENSZ-egyezményre (55/25. sz. állásfoglalás) és annak jegyzőkönyveire, kifejezetten az emberkereskedelemtől, és különösen a nők és gyermekek kereskedelméről szóló, a migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni küzdelemről szóló, és a lőfegyverek, részek és alkatrészeik, valamint lőszerük tiltott előállítására és kereskedelmére elleni jegyzőkönyveire,
- tekintettel a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról szóló, 2003. július 22-i 2003/577/IB tanácsi kerethatározatra, a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló, 2005 február 24-i 2005/212/IB tanácsi kerethatározatra³ és a kölcsönös elismerés elvének a vagyonelkobzást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló, 2006. október 6-i 2006/783/IB tanácsi kerethatározatra,
- tekintettel a tagállamok vagyon-visszaszerzési hivatalai közötti, a bűncselekményből származó jövedelmek és a bűncselekményekhez kapcsolódó egyéb tulajdon felkutatása és azonosítása terén való együttműködésről szóló, 2007. december 6-i 2007/845/IB tanácsi határozatra⁴, és tekintettel az említett határozat 8. cikkén alapuló COM(2011)0176

¹ HL C 115., 2010.5.11., 1. o.

² HL L 300., 2008.11.11., 42. o.

³ HL L 68., 2005.3.15., 49. o.

⁴ HL L 332., 2007.12.18., 103. o.

bizottsági jelentésre,

- tekintettel a Tanács vagyonekobbzásról és a vagyonvisszaszerzésről szóló (7769/3/10) következtetéseire,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a pénzmosásról, a bűncselekményekből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobbzásáról, valamint a terrorizmus finanszírozásáról szóló, 198. sz. egyezményére,
- tekintettel az Európai Bizottság megbízására készítettett „A bűncselekményekből származó vagyon azonosítása, nyomon követhetősége, befagyasztása és elkobbzása terén hozott tagállami fellépések hatékonyságának értékelése” című tanulmányra” (2009),
- tekintettel az Európai Parlamentnek „Az EU szerepe a nemzetközi szervezett bűnözés elleni küzdelemben” című tanulmányára¹,
- tekintettel az európai szervezett bűnözésre vonatkozó fenyegetésértékelési jelentésre² (OCTA), amelyet minden évben az Europol készít, különösen pedig a 2011. évre,
- tekintettel az Europolnak, az Eurojustnak és a Frontexnek a belső biztonság Európai Unióbeli helyzetéről szóló közös jelentésére (2010),
- tekintettel a Kábítószer és Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjának az európai kábítószer-probléma helyzetéről szóló éves jelentéseire,
- tekintettel az olasz Maffiaellenes Nemzeti Igazgatóság éves jelentéseire; tekintettel a Bundeskriminalamtnek (BKA, német szövetségi bűnügyi nyomozóügynökség) a ‘Ndrangheta németországi jelenlétéről szóló jelentéseire és különösen a legutóbbi, 2009-es „A San Luca-i klán németországi tevékenységének elemzése” című jelentésére,
- tekintettel az Europol által 2008-ban készített ROCTA-jelentésre (az orosz szervezett bűnözés általi fenyegetettség értékelése),
- tekintettel az Europol tevékenységéről szóló általános jelentésre (2009),
- tekintettel az Európai Parlamentnek az „Az Európai Unió rendőrségi és igazságügyi együttműködés terén illetékes szervei közötti koordináció javítása: lépések az Európai Ügyészség felé” című tanulmányára,
- tekintettel az Európai Unió tagállamainak bűnüldöző hatóságai közötti, információ és bűnüldözési operatív információ cseréjének leegyszerűsítéséről szóló 2006/960/IB tanácsi kerethatározatra,
- tekintettel az Eurojust megerősítéséről és a bűnözés súlyos formái elleni fokozott küzdelem céljából az Eurojust létrehozásáról szóló 2002/187/IB határozat módosításáról

¹ PE 410.678

² <http://www.europol.europa.eu/index.asp?page=publications&language=>

- szóló, 2008. december 16-i 2009/426/IB tanácsi határozatra¹,
- tekintettel az Eurojust éves tevékenységi jelentéseire (2002–2010)²,
 - tekintettel az Európai Igazságügyi Hálózatról szóló, 2008. december 16-i 2008/976/IB tanácsi határozatra³,
 - tekintettel az Eurojustnak és az Európai Igazságügyi Hálózatnak a szervezett bűnözés és a terrorizmus ellen az Európai Unióban folytatott küzdelemben játszott szerepéről szóló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek intézett bizottsági közleményre (COM(2007)0644),
 - tekintettel az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) létrehozásáról szóló 2009/371/IB tanácsi határozatra⁴,
 - tekintettel a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló 2008/977/IB tanácsi kerethatározatra⁵,
 - tekintettel az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 2000. május 29-i egyezményre⁶, a Tanácsnak az ahhoz csatolt jegyzőkönyv meghatározásáról szóló, 2011. október 16-i jogi aktusára, valamint a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös segítségnyújtásról és együttműködésről szóló, 1997. december 18-i II. Nápolyi Egyezményre⁷,
 - tekintettel az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározatra⁸ és az azt módosító későbbi jogi aktusokra,
 - tekintettel a 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat 34. cikke alapján az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló bizottsági jelentésekre (COM(2005)0063 és COM(2006)0008),
 - tekintettel a Bizottság által 2007. július 11-én közzétett, az európai elfogatóparancs alkalmazásáról szóló jelentésre, és a Tanács Főtitkárságának „Az európai elfogatóparancs gyakorlati működésére vonatkozó mennyiségi információkkal kapcsolatos kérdőívre adott válaszok – 2007” című tájékoztatójára⁹,
 - tekintettel a Tanácshoz intézett, az európai elfogatóparancs értékeléséről szóló

¹ HL L 138., 2009.6.4., 14. o.

² http://www.eurojust.europa.eu/press_annual.htm

³ HL C 348., 2008.12.24., 130. o.

⁴ HL L 121., 2009.5.15., 37. o.

⁵ HL L 350., 2008.12.30., 60. o.

⁶ HL L 197., 2000.7.12.

⁷ HL L 24., 1998.1.23.

⁸ HL L 190., 2002.7.18., 1. o.

⁹ 10330/08

ajánlására¹ ,

- tekintettel a közös nyomozócsoportokról szóló, 2002. június 13-i 2002/465/IB tanácsi kerethatározatra² , valamint a közös nyomozócsoportokról szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat jogi átvételéről szóló bizottsági jelentésre (COM(2004)0858),
- tekintettel az európai elfogatóparancs végrehajtásáról és az uniós és nemzeti szintű közös nyomozócsoportokról szóló 2009-ben készült európai parlamenti tanulmányra³ ,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁴ ,
- tekintettel a Pénzügyi Akció Munkacsoport (PAM) pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos 40 ajánlására,
- tekintettel a pénzügyi rendszerek pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló 2005/60/EK irányelvre⁵,
- tekintettel a Közösség területére belépő, illetve a Közösség területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről szóló 1889/2005/EK rendeletre⁶,
- tekintettel a pénzáttalásokat kísérő megbízási adatokról szóló 1781/2006/EK rendeletre⁷,
- tekintettel a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről szóló 2003/568/IB tanácsi kerethatározatra⁸, valamint a Bizottságnak a 2003/568/IB tanácsi kerethatározat 9. cikke alapján a Tanácshoz intézett jelentésére (COM(2007)0328),
- tekintettel az ENSZ korrupcióellenes egyezményére (ún. „Merida egyezmény”),
- tekintettel az Európa Tanácsnak a korrupcióról szóló büntetőjogi és polgári jogi egyezményeire; tekintettel az Európai Közösségek tisztviselőit, illetve az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményre, valamint a nemzetközi kereskedelmi ügyletekben a külföldi hivatalos személyek megvesztegetése elleni küzdelemről szóló OECD-egyezményre,
- tekintettel az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK módosított európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁹,
- tekintettel az Európai Parlament „Pénzügyi intézmények és a Strukturális Alapok

¹ HL C 291 E., 2006.10.30., 244. o.

² HL L 162., 2002.6.20.

³ PE 410.671

⁴ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

⁵ HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

⁶ HL L 309., 2005.11.25., 9. o.

⁷ HL L 345., 2006.12.8., 1. o.

⁸ HL L 192., 2003.7.31., 54. o.

⁹ HL L 134., 2004.4.30., 114. o.

végrehajtása Dél-Olaszországban” című tanulmányára (2009),

- tekintettel az EU 2005–2012 közötti időszakra vonatkozó kábítószer-ellenes stratégiájára és az EU 2009–2012 közötti időszakra szóló, a kábítószer elleni küzdelemre vonatkozó cselekvési tervére,
 - tekintettel az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának (UNODC) a kábítószerekről szóló 2010-es átfogó jelentésére,
 - tekintettel a Kábítószer és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjának az európai kábítószer-probléma helyzetéről szóló 2010-es éves jelentésére,
 - tekintettel a Bizottság által megrendelt és a demokrácia tanulmányozásával foglalkozó központ által készített, „A szervezett bűnözés és a korrupció közötti kapcsolatok vizsgálata” című tanulmányra (2010),
 - tekintettel a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendeletre¹ és az Európai Bizottságnak az e rendelet végrehajtását segítő intézkedésekről szóló, 2007. június 13-i ajánlására,
 - tekintettel a TransCrime Európai Bizottság által finanszírozott, „Tanulmány a befolyással üzérkedésről: a szervezett bűnözés leküzdéséhez szükséges eszköz” című 2008-as dokumentumra,
 - tekintettel a Tanácsnak a hamisítás és a szerzői jogi kalózkodás elleni küzdelemre irányuló átfogó európai tervről szóló, 2008. szeptember 25-i állásfoglalására és a megerősített vámügyi együttműködési stratégiáról szóló, 2009. október 23-i állásfoglalására,
 - tekintettel a környezet büntetőjog általi védelméről szóló, 2008. november 19-i 2008/0099/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
 - tekintettel az Európai Parlamentnek a korrupció elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós erőfeszítésekről szóló, 2010. februári írásbeli nyilatkozatára,
 - tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A szervezett bűnözésből származó jövedelmek – Annak biztosítása, hogy a bűnelkövetés ne legyen kifizetődő tevékenység” című, 2008. november 20-i közleményére (COM(2008) 0766),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6 0333/2011),
- A. mivel az Európai Unió elsődleges célkitűzése a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló, belső határok nélküli térség megteremtése, ahol megvalósul a bűnözés megelőzése és leküzdése (az EUMSZ 3. cikke) és a biztonság magas szintjének

¹ HL L 61., 1997.3.3., 1. o.

² HL L 328., 2008.12.6., 28. o.

biztosítása a bűncselekmények megelőzésére és leküzdésére irányuló intézkedésekkel, valamint a rendőri, az igazságügyi és az egyéb, hatáskörrel rendelkező hatóságok koordinációjára és együttműködésére irányuló intézkedésekkel, továbbá a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismerése és – amennyiben szükséges – a büntető jogszabályok közelítése révén (EUMSZ 67. cikk),

- B. mivel a szervezett bűnözés jelentős társadalmi költséggel jár, lévén hogy sérti az emberi jogokat, nyomást gyakorol a demokratikus szabályokra, egyéb területektől elvonja és elpazarolja a (pénzügyi, munkaerő- stb.) forrásokat, rontja a közös belső piacot, károsítja a legálisan működő vállalatokat és gazdaságot, előnyben részesíti a korrupciót, valamint szennyezi és rombolja a környezetet,
- C. mivel nyugtalanító jogi, nyomozati és újságírói bizonyítékok tanúsítják, hogy néhány tagállamban hogyan épül be a szervezett bűnözés tevékenysége mélyen és szilárdan a politika, a közigazgatás és a törvényes gazdaság világába; mivel feltételezhető, hogy az efféle beépülés – amely tovább erősíti a szervezett bűnözést – továbbterjed az Európai Unió többi részére is,
- D. mivel a szervezett bűnözés célja a gazdasági profit realizálása, és erre is alapul, így e jelenség megelőzését és felszámolását célzó hatékony fellépésnek a bűncselekményekből származó vagyon azonosítására, lefoglalására, befagyasztására és elkobzására kell összpontosítania; mivel a jelenlegi európai uniós szintű keretszabályozás elégtelennek tűnik a komoly végrehajtási intézkedések garantálásához és mivel olyan szabályozásra van szükség, amely lehetővé teszi, például az úgynevezett kibővített elkobzást és a közvetítő személyek és szervezetek nevére bejegyzett tulajdonok elleni fellépést; továbbá, mivel az elkobzott javak társadalmi célú újrafelhasználása kedvező megközelítést kölcsönöz a bűnüldözési stratégiáknak, mivel az elkobzott javak így már nem csupán egy bünszervezettől elvont forrást, hanem kétszeresen konstruktív tényezőt jelentenek, hozzájárulva egyrészt a szervezett bűnözés megelőzéséhez, másrészt a gazdasági és társadalmi fejlődést elősegítéséhez,
- E. mivel a bünszervezetek tevékenységüket számos és egyre nagyobb területre összpontosítják, mint például a nemzetközi kábítószer-kereskedelem, az emberkereskedelem és a kizsákmányolás, a pénzügyi bűncselekmények, a nemzetközi fegyverkereskedelem, a hamisítás, a számítástechnikai bűnözés, a környezeti bűncselekmények, az állami pénzeszközök hűtlen kezelése, a csalások vagy a zsarolás területére, és mivel e tevékenység nagyrészt transznacionális és páneurópai jellegű; mivel az ilyen bűnözői tevékenységekből származó bevételek jó részét tisztára mossák,
- F. mivel az illegális bevándorló nők és lányok az uniós állampolgárságú nőknél és lányoknál jobban ki vannak szolgáltatva a szervezett bűnözésnek, például a prostitúciónak és az emberkereskedelemnek,
- G. mivel – bár nem áll rendelkezésre átfogó tanulmány – az Európában működő maffiaszerű bünszervezetek ügyleteinek mennyisége igen jelentős, különösen azoké az olasz szervezeteké, amelyeknek – ahogyan azt számos tanulmány (többek között az Eurispes tanulmánya) bizonyítja, valamint ahogy az Eurojust, az Europol és a Frontex 2010-es közös jelentése is megerősíti – óvatos becslések szerint legalább közel 135 milliárd eurós bevételük lehet, ami több, mint hat uniós tagállam bruttó hazai terméke együttvéve, ebből

a szempontból emblemikus a ‘Ndrangheta, az EU országokban és a világon működő legradikálisabb maffiaszervezet esete, amelynek az éves nyeresége legalább kb. 44 milliárd euró körül mozog,

- H. mivel az Európai Uniót érintő szervezett fenyegetés átlépi az Unió határait, ezért azt szem előtt tartva kell szembeszállni vele, hogy átfogó, nemzetközi megközelítésre, tehát harmadik országokkal és olyan nemzetközi szervezetekkel való szoros együttműködésre van szükség, mint például az Interpol vagy az UNODC,
- I. mivel a korrupció a zsarolás alapvető eszköze és a szervezett bűnözés jutalma a közpénzek elvonásáért és a helyi politikába, a közigazgatásba és a magánszektorba való beszivárgásért,
- J. mivel a pénzmosás az egyik legalattomosabb szennyezési módszer a törvényes és a törvénytelen határán, egy olyan átjáró, amely nélkül a bűncselekménnyel szerzett vásárlóerő csupán lehetőség marad, amely az illegális körön belül ugyan felhasználható, de valódi gazdasági hatalommá nem konvertálható; mivel a nemzetközi együttműködés a pénzmosás elleni hatékony fellépés alapvető eleme,
- K. mivel a kábítószeres nemzetközi kereskedelme a szervezett bűnözés és a maffiák nyereségének legfontosabb forrása, mivel ez teremti meg gazdasági és társadalmi sikerük alapfeltételeit; mivel az Európai Unió egyrészt a kábítószer-kereskedelem (heroin, kokain és kannabisz) egyik legfőbb felvevőpiaca, másrészt gyártó is (különösen a szintetikus kábítószeres terén); mivel ebben a kereskedelemben számos, de jól azonosítható Európán kívüli – főként latin-amerikai, nyugat-afrikai és ázsiai – ország is részt vesz előállító vagy tranzitországgként,
- L. mivel a befolyással üzérkedés és az uzorázás két olyan módszer, amely révén a szervezett bűnözés beszivárog a törvényes gazdaságba, meghatározó módon torzítva a szabadpiac bármilyen formáját és elfojtva a polgárok, a munkaadók, a munkavállalók és a szakemberek jogait; továbbá mivel ahogyan azt a TransCrime 2008-as, az Európai Bizottság által finanszírozott „Tanulmány a befolyással üzérkedésről: a szervezett bűnözés leküzdéséhez szükséges eszköz” című dokumentuma bemutatta, ez a jelenség az EU tagállamainak legalább a felében aggasztó méreteket ölt, ugyanakkor a másik felében is jelentős mértékben jelen van; mivel korreláció van a befolyással üzérkedés elterjedtsége, valamint a területnek és saját gazdasági-vállalkozói és politikai tevékenységének a szervezett bűnözés általi ellenőrzése között; mivel a befolyással üzérkedés elleni hatékony fellépésnek elsősorban a következők révén kell megvalósulnia: az áldozatok ösztönzése arra, hogy feljelentést tegyenek – ezáltal is láthatóbbá téve ezt a jelenséget –, valamint az intézmények fokozott jelenléte az érintett területen,

Bevezetés

1. üdvözlö a stockholmi programban, a vonatkozó cselekvési tervben és a belső biztonsági stratégiában a szervezett bűnözés visszaszorítása érdekében javasolt intézkedéseket, és szeretné, hogy a következő elnökségi trió idején a szervezett bűnözés elleni fellépés helyet kapjon a politikai prioritások között, és kézzelfogható eredményeket érjenek el ezen a téren;

2. meggyőződése, hogy a szervezett bűnözés – függetlenül attól, hogy a maffiaszerű-e vagy sem – az egyik legfőbb fenyegetés az EU belső biztonságára és polgári szabadságára nézve; úgy véli, hogy – bár fennáll a veszélye, hogy a bűnszervezetek egyre gyakrabban működnek együtt a terrorista szervezetekkel – a szervezett bűnözést a terrorizmustól elkülönítve kell kezelni, és felszólít a témával kapcsolatos konkrét, horizontális uniós stratégia kidolgozására, amely jogalkotási és operatív intézkedéseket, a források elosztását és egy szigorú végrehajtási menetrendet is magában foglal; támogatja a Tanácsnak a szervezett bűnözéssel kapcsolatos uniós szakpolitikai ciklusról szóló 2010. november 8–9-i következtetéseit, és felkéri a Tanácsot a határozat felülvizsgálatára, és arra, hogy rendelkezzen az Európai Parlamentnek a prioritások megnevezésére, a stratégiai célkitűzések megvitatására, valamint a szakpolitikai ciklus eredményeinek értékelésébe való bevonásáról;
3. támogatja a tagállamok szervezett bűnözés elleni küzdelemre irányuló intézkedéseit, és bátorítja a tagállamokat igazságügyi hatóságaik és rendőri erők legjobb jelenlegi tapasztalatok alapján történő megerősítésére többek között a tevékenységeik támogatását célzó jogszabályok és eszközök összehasonlítása révén, továbbá ösztönzi őket arra, hogy a célra megfelelő emberi és anyagi erőforrásokat bocsássanak rendelkezésre; felkéri a tagállamokat, hogy proaktív nyomozati megközelítést alkalmazzanak, hogy dolgozzanak ki nemzeti terveket a szervezett bűnözés elleni fellépésre, és hogy biztosítsák a fellépések központi összehangolását erre szolgáló, megfelelő struktúrák segítségével, a néhány tagállamban már összegyűjtött legjobb tapasztalatokból kiindulva; kéri a COSI-t, hogy szervezzen évenkénti találkozókat, legalább a tagállamok, a Bizottság, a Tanács, az Európai Parlament, az Europol és az Eurojust részvételével, amelyen ismertetni lehet a szervezett bűnözés elleni küzdelem terén uniós és nemzetközi szinten elért eredményeket és az ezzel kapcsolatos jövőbeli stratégiákat;
4. hangsúlyozza, hogy a szervezett bűnözés felszámolására irányuló intézkedéseknek teljes mértékben tiszteletben kell tartaniuk az alapvető jogokat és arányosnak kell lenniük a kitűzött célokkal, és hogy az Alapjogi Charta 52. cikkével összhangban szükségszerűnek tartja e célokat egy demokratikus társadalomban, az emberi jogok európai egyezményében, az Európai Unió Alapjogi Chartájában és a tagállamok közös alkotmányos elveiben rögzített egyéni szabadságjogok indokolatlan korlátozása nélkül;
5. tekintettel arra, hogy az EUMSZ 222. cikke jogi kötelezettséggé elírja az Európai Unió és a tagállamok számára a szolidaritási záradék végrehajtását, és súlyos aggodalmának ad hangot a szervezett bűnözés arra irányuló kísérletei miatt, hogy beférkőzzön a különböző szintű politikai és kormányzati körökbe, valamint a gazdasági és pénzügyi életbe; kéri a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy a bűncselekmények megakadályozására irányuló fellépésüket összpontosítsák a bűncselekményekből származó vagyoni, többek között arra, amelyet gyakran összekötők, azok támogatói, politikai intézmények és lobbicsoportok hálózata segítségével elrejtnek; kiemeli, hogy a szervezett bűnözés elleni fellépésnek ki kell terjednie az úgynevezett „fehérgalléros” bűnözésre;

Az EU jogalkotási keretének javítása

6. tekintettel a nemzetközi bűnszervezetek nagyfokú aktivitására, valamint a szervezett bűnözés fokozódó kiterjedtségére és kifinomultságára, kéri a tagállamokat, javítsák az

együttműködést és a koordinációt, és közelítsék jogszabályaikat, különösen közös és egységes eljárások és bűncselekmény-kategóriák kialakítása révén, alapul véve a szervezett bűnözés visszaszorítása területén legfejlettebb jogrendszerek bevált gyakorlatait; felszólítja a tagállamokat a szervezett bűnözés elleni küzdelemhez közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó valamennyi uniós és nemzetközi eszköz időben történő és tényleges ratifikációjára és/vagy átültetésére;

7. tekintettel arra, hogy a szervezett bűnözésről szóló 2008/841/IB kerethatározat alig befolyásolta a tagállamok jogrendszerét, és nem idézett elő látványos javulást a nemzeti jogszabályokban vagy a szervezett bűnözés elleni fellépés terén folytatott operatív együttműködésben, kéri a Bizottságot, hogy 2012 végéig nyújtson be irányelvre irányuló javaslatot, amely pontosabban határozza meg a szervezett bűnözés fogalmát és jobban elkülöníti a jelenség alapvető jellemzőit, különös hangsúlyt helyezve a szervezet alapfogalmára, és figyelembe véve a szervezett bűnözés újabb formáit; kéri, hogy a bűnszervezethez tartozás bűncselekményével kapcsolatosan – a nemzeti jogrendszerek eltérő és sajátos jellemzőinek megfelelő figyelembevételével – vegyék fontolóra a jelenlegi kettős – vagyis mind a tagságot, mind az összeesküvést büntetendőként számon tartó – megközelítés eltörlését és a tagállamokban kiszabható maximális büntetéstől függetlenül bűnszervezetben való részvételnek minősíthető jellemző bűncselekmények körének azonosítását; kéri továbbá, hogy szigorúbban vizsgálják meg a bűnszervezeteknek bármilyen formában nyújtott támogatás bűncselekményé nyilvánításának kérdését;
8. kéri a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy a bűncselekmények megakadályozására irányuló fellépésüket összpontosítsák a bűncselekményekből származó vagyona, többek között arra, amely közvetetten bűnszervezetekhez vagy azok tagjaihoz kapcsolódik, és amelyet gyakran összekötők és azok támogatói hálózata segítségével elrejtene;
9. kéri a Bizottságot, hogy – a 2011. évi munkaprogramjában előírtaknak megfelelően – a lehető leghamarabb nyújtson be keretjavaslatot a bűncselekményekből származó jövedelmek lefoglalására és elkobzására irányuló eljárásokról szóló irányelvre, és ezért – tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájában és az emberi jogok európai egyezményében rögzített alapvető jogok tiszteletben tartására irányuló kötelezettségre – kéri az Európai Bizottságot, hogy
 - dolgozzon ki jogszabályokat az olyan eszközök hatékony használatát illetően, mint a kiterjesztett elkobzás és a bírósági ítélet nélkül történő elkobzás;
 - dolgozzon ki jogszabályokat a súlyos bűncselekmények (beleértve a szervezett bűnözéssel kapcsolatos bűncselekményeket is) miatt elítélt személy esetében – a birtokában lévő javak eredetét illetően – alkalmazandó könnyített bizonyítási eljárás vonatkozásában;
 - szorgalmazza olyan eszközök nemzeti jogrendbe való bevezetését, amelyek – az adott esettől függően a büntetőjog, a polgári jog vagy az adójog területén – könnyített bizonyítási eljárást tesznek lehetővé a szervezett bűnözéssel kapcsolatos bűncselekménnyel vádolt személyek által birtokolt javak eredetét illetően;

- illesszen be javaslatába olyan szabályokat, amelyek lehetővé teszik a bűncselekményből származó, harmadik személynek átruházott javak lefoglalását és utólagos elkobzását; kéri továbbá, hogy ilyen esetekben minősítsék bűncselekménynek az összekötői tevékenységet, amelynek célja a megelőző vagyoni védelmi intézkedések alkalmazásának elkerülése, valamint az orgazdasággal, pénzmosással és illegális eredetű pénzek felhasználásával kapcsolatos bűncselekmények elkövetésének elősegítése; ezért kéri a Bizottságot, hogy jogalkotási javaslatában pontosítsa, hogy az ENSZ palermói egyezményében szereplő és a 2008/841/EK kerethatározat által átvett „bűncselekményből származó vagyon” fogalmának jelentése kiterjedtebb, mint a haszoné; felkéri továbbá a tagállamokat, hogy e fogalmat haladéktalanul ültessék át jogrendszerükbe, lehetővé téve, hogy a szervezett bűnözés keretében elkövetett bármely bűncselekménnyel közvetlenül vagy közvetetten kapcsolatba hozható jövedelmet le lehessen foglalni és el lehessen kobozni;
10. kéri a Bizottságot, hogy fogadja el a bűncselekményekből származó jövedelmek szociális célokra – többek között tanúvédelemre – való újrafelhasználásáról szóló uniós jogszabály kidolgozásának sürgős szükségességét és mozdítsa elő e jogszabályt, hogy a bünszervezetekhez és társaikhoz tartozó vagyont vissza lehessen forgatni a törvényes, tisztességes, átlátható és etikus gazdasági körforgásba;
 11. támogatja, hogy a tagállamok szorosabban működjenek együtt a lefoglalással és elkobzással kapcsolatos határozatok elismerése és megfelelő végrehajtása érdekében; úgy véli, hogy a vagyon-visszaszerzési hivatalok nagyon fontos szerepet játszanak a szervezett bűnözés elleni küzdelemben és mielőbb biztosítani kell számukra a szükséges forrásokat, szakértelmet és hatásköröket; elfogadja az Európai Bizottság által végzett elemzés eredményét a működő vagyon-visszaszerzési hivatalokkal kapcsolatban tapasztalt nehézségek vonatkozásában; kéri a Bizottságot, hogy erősítse meg a vagyon-visszaszerzési hivatalok szerepét és hatáskörét, valamint tegye lehetővé számukra az információhoz való gyorsabb és egységes hozzáférést, tiszteletben tartva az EU-ban elismert alapvető jogokat és adatvédelmi normákat;
 12. kéri a Bizottságot, hogy 2013 végéig készítsen tanulmányt az uniós tagállamokban a szervezett bűnözés elleni fellépés területén alkalmazott nyomozási gyakorlatok vonatkozásában, különös tekintettel az olyan eszközök alkalmazására, mint a telefonlehallgatás, megfigyelés, házkutatás, késleltetett letartóztatás, késleltetett elkobzás, fedett nyomozás, illetve az ellenőrzött és felügyelt szállítás; kéri a Bizottságot, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 87. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban 2014 végéig nyújtson be irányelvre irányuló javaslatot a szervezett bűnözés elleni fellépésre irányuló nyomozási technikák vonatkozásában;
 13. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a szervezett bűnözés elsődleges és másodlagos áldozatait, a tanúkat, az informátorokat és azok családtagjait megfelelő védelemben részesüljenek; e tekintetben üdvözli a Bizottságnak a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok létrehozásáról szóló irányelvre irányuló javaslatát, de kéri, hogy az uniós jogszabály a tanúkra, az informátorokra és azok családtagjaira is terjedjen ki; kéri, hogy a különböző áldozatokat egyenlő módon kezeljék (különösen a szervezett bűnözés és a terrorizmus áldozatait,

valamint a szolgálatteljesítés közben áldozatul esetteket), és hogy a bírósági tanúk, informátorok és családtagjaik védelme az igazságügyi eljárás túlra is kiterjedjen; hangsúlyozza, hogy a szervezett bűnözésnek áldozatul eső kiskorúak különleges figyelmet, bánásmódot, védelmet, segítséget és tanácsadást igényelnek; felkéri az Európai Bizottságot, hogy határozzon meg egyértelmű iránymutatásokat a tanúk, informátorok és családtagjaik vonatkozásában, transznacionális európai jogállást hozva létre számukra és kiterjesztve a részükre adott esetben biztosított tagállami védelmet, amennyiben az informátor vagy a tanú származási állama ezt kéri; európai alap létrehozását javasolja a szervezett bűnözés áldozatai és a tanúk védelmére és támogatására, mely többek között a tagállamok által elismert nem kormányzati maffiaellenes és zsarolásellenes szervezetek munkáját támogatná; üdvözli a szervezett bűnözéshez kapcsolódó esetekben a tanúk és informátorok védelmének megerősítésére irányuló, egyes tagállamokban elfogadott jogalkotási intézkedéseket (melyek lehetővé teszik például a „telefonkonferencia keretében történő kihallgatást”);

14. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az áldozatok családtagjait tömörítő egyesületek szerepét, az ilyen egyesületek és az intézmények közötti párbeszédet, valamint az áldozatok családtagjait tömörítő egyesületek uniós fórumának létrehozását;

A maffiaszerűen beépült szervezett bűnözés elleni küzdelem az EU-ban

15. kéri a Bizottságot, hogy készítsen irányelvre irányuló javaslatot a maffiákkal vagy egyéb bűnözői körökkel való összefonódás valamennyi tagállamban való büntethetővé tételére annak érdekében, hogy büntetni lehessen az olyan bűnszervezeteket, amelyek pusztán meglétükből is profitálni tudnak azáltal, hogy akár erőszak vagy fenyegetés nélkül is félelmet tudnak kelteni abból a célból, hogy bűncselekményeket kövessenek el, befolyást gyakoroljanak a gazdasági, közigazgatási ágazat és állami szolgáltatások feletti irányítási rendszerre, valamint a választási rendszerre;
16. az a szándéka, hogy legkésőbb három hónappal ezen állásfoglalás elfogadását követően a nemzetközi szinten működő bűnszervezetek – többek között maffiák – elterjedésével foglalkozó különbizottságot hozzanak létre, aminek egyik célja a jelenség mértékének, illetve negatív szociális és gazdasági hatásának vizsgálata az EU-ban, ideértve a közpénzek bűnszervezetek és maffiák általi jogellenes felhasználásával és e szervezetek kormányzatba való beépülésével, valamint a törvényes gazdaságba és pénzügyi rendszerekbe való beférkőzésével kapcsolatos kérdések vizsgálatát; a bizottság másik célja olyan jogszabályok kialakítása, amelyekkel kezelni lehet ezt az EU-ra és polgáira leselkedő érzékelhető és elismert fenyegetést; kéri ezért az Elnökök Értekezletét, hogy eljárási szabályzatának 148. cikke értelmében tegyen javaslatot;
17. kéri a Bizottságot, hogy az Europollal és az Eurojusttal együttműködve 2013 júniusáig folytasson le vizsgálatot a nemzetközi szervezett bűnözés negatív európai unióbeli hatásainak felmérése céljából; felkéri az Europolt, hogy 2012-ig készítsen tematikus OCTA-jelentést a maffia jellegű bűnszervezetek jelenléte miatt az EU-ban fennálló fenyegetésről;
18. kiemeli, hogy az Europol 2011-ben kiadott, az európai szervezett bűnözésre vonatkozó

fenyegetésértékelési jelentése (OCTA-jelentés) szerint a bűnszervezetek valódi alkalmazkodóképességről tesznek tanúbizonyságot és gyorsan találnak és aknáznak ki új illegális piacokat; következésképpen úgy véli, hogy nem csak a szervezett bűnözés hagyományos területei ellen kell küzdeni, hanem különleges figyelmet kell szentelni a szervezett bűnözés új formáinak is;

A szervezett bűnözés elleni küzdelemben különböző módon részt vevő európai intézmények működésének javítása és a más nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatok megerősítése

19. felkéri a tagállamokat, hogy haladéktalanul ültessék át nemzeti jogrendjükbe és hajtsák végre az Eurojust megerősítéséről szóló 2009/426/IB határozatot, és teljesítsék a benne foglalt valamennyi ajánlást; felkéri a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy az Eurojusthoz tartozó nemzeti szervük haladéktalanul értesüljön minden olyan bűncselekményről, amelyben legalább két tagállam érintett és alapos okkal lehet feltételezni valamely bűnszervezet részvételét is; fontosnak tartja az Eurojust megerősítését a nemzetközi szervezett bűnözés elleni küzdelem hatékonyabbá tételé érdekében, utalva annak kezdeményezési, különösen vizsgálatindítási hatáskörére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 85. cikke értelmében rá ruházott hatáskörökre; felkéri az uniós intézményeket, hogy használják fel politikai súlyukat a nemzetközi fórumokon annak érdekében, hogy újból áttekinthessék az EU által – például az Eurojust keretében szerzett – egyes tapasztalatok nemzetközi szintű cseréjének és esetlegesen az uniós szinten eddig megszerzett know-how rendelkezésre bocsátásának lehetőségét;
20. kéri a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb készítsen hatásvizsgálatot az Európai Ügyészség hozzáadott értékéről, figyelembe véve hatáskörének az Európai Unió működéséről szóló szerződés 86. cikkének (4) bekezdése értelmében a nemzetközi szervezett bűnözés keretében elkövetett súlyos korrupciós és egyéb bűncselekmények elleni küzdelemre történő kiterjesztésének lehetőségét, tekintetbe véve az alapvető jogokra és különösen a védelemhez való jogra gyakorolt hatást, valamint az eljárási és anyagi büntetőjogi normák és a büntetőjogi szabályok előzetes összehangolásának szükségességét; kéri a Bizottságot, hogy kezdjen konzultációkat valamennyi érdekelt féllel, többek között az Alapjogi Ügynökséggel, az európai adatvédelmi biztossal, az Európa Tanáccsal, az Európai Parlamenttel, a nemzeti parlamentekkel és a civil társadalommal az Európai Ügyészség esetleges létrehozásának következményeiről;
21. támogatja a 2009-ben az Europol fejlesztésével kapcsolatban felvázolt ötéves stratégiát; felkéri az Europolit, hogy növelje az Európai Parlamenttel való találkozások számát, valamint erősítse meg a vele fenntartott kapcsolatokat a kérdéses stratégia terén tett előrehaladás, valamint az esetleges problémák rendszeres megvitatása érdekében; kéri az Europolit, hogy hatékonyabban lépjen fel a szervezett és a maffia jellegű bűnözéssel szemben a szervezetén belüli, külön e célra létrehozott egység felállítása és megerősítése, valamint az e célra juttatott források hatékonyabb felhasználása révén; felkéri az Europolit, hogy szorosabban működjön együtt az Interpollyal – különösen az információcseré terén – a szervezett bűnözés elleni nemzetközi szintű fellépés érdekében; felkéri az Europolit, hogy építsen ki szorosabb kapcsolatot és kössön stratégiai és operatív megállapodásokat a harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságaival;

22. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy javítsák a nemzeti rendőrségek közötti gyakorlati együttműködést a formális akadályok lehető legnagyobb mértékű felszámolásával;
23. megismétli a tagállami rendőri és igazságügyi hatóságok közötti, a bűnszervezetekkel kapcsolatos adatok cseréje és a nyomozások összehangolása érdekében történő hatékonyabb gyakorlati együttműködés fontosságát; kéri a Bizottságot és az Eurojustot, hogy e célból hozzák létre a nemzeti kapcsolattartási pontok hatékonyabb hálózatát; továbbá kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be éves jelentéseket a rendőri és igazságügyi hatóságok közötti fokozott együttműködés révén a szervezett bűnözés terén elért előrehaladásról;
24. elismeri, hogy az Europol, az Eurojust és az OLAF között létrejött jegyzőkönyvek és kétoldalú kapcsolatok ellenére még bőven van mit javítani a közöttük zajló együttműködés területén; kéri ezért az Europolit, az Eurojustot, az OLAF-ot és az emberkereskedelem elleni küzdelemmel foglalkozó európai koordinátort, hogy tegyenek kézzelfogható közös erőfeszítéseket az együttműködési megállapodások értékelésére és állandó frissítésére, illetve azok végrehajtására, különös figyelmet szentelve az ügyösszefoglalók, az ügyekhez kapcsolódó információk, stratégiai információk és adatok cseréjére; úgy véli, hogy az Europol, az Eurojust és az OLAF közötti teljes körű együttműködés feltétele a világos hatáskörmegosztás, elkerülve ezáltal a különböző szervezetek hatáskörei közötti átfedéseket; kéri a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt az uniós és tagállami bűnüldöző szervek hatékonyságának felmérése érdekében;

A büntetőügyek kölcsönös elismerésére vonatkozó elv fejlesztése, valamint az igazságügyi és rendőrségi együttműködés javítása az EU-ban és harmadik országokkal

25. tudatában van annak, hogy az igazságügyi együttműködés előtt álló gyakorlati akadályokon való felülkerekedés érdekében nagy figyelmet kell szentelni az igazságügyi és politikai hatóságok körében az információterjesztésnek és a felvilágosításnak, és felkéri a tagállamokat, hogy tekintsék politikai prioritásnak az igazságügyi és rendőri továbbképzéseket; kéri ugyanakkor a Bizottságot, hogy a tagállamok tevékenységének támogatása érdekében mozgósítsa a megfelelő, többek között pénzügyi erőforrásokat;
26. elismeri, hogy az igazságügyi együttműködés – beleértve a tagállamok közötti együttműködést – a nemzetközi szervezett bűnözés elleni harcnak és a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló közös térség kialakításának egyik pillére, és felkéri a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben kötelezettségvállalásaikat, és haladéktalanul ültessék át az igazságügyi együttműködést szolgáló, uniós szinten meglévő valamennyi eszközt, különösen a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló 2000. évi egyezményt és annak 2001. évi jegyzőkönyvét, valamint a közös nyomozócsoportokról szóló kerethatározatot; tudatában van annak, hogy az igazságügyi együttműködés előtt álló gyakorlati akadályokon való felülkerekedés érdekében nagy figyelmet kell szentelni az igazságügyi és politikai hatóságok, valamint a védőügyvédek körében az információterjesztésnek és a felvilágosításnak, és felkéri a tagállamokat, hogy tekintsék politikai prioritásnak az igazságügyi és rendőri továbbképzéseket, valamint a védelemhez való jogot; kéri ugyanakkor a Bizottságot, hogy a tagállamok tevékenységének támogatása

érdekében biztosítsa a megfelelő, többek között pénzügyi erőforrásokat;

27. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy folytassák erőfeszítéseiket az európai elfogatóparancs hatékony végrehajtása érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy fontolja meg annak lehetőségét, hogy az alapvető jogokkal kapcsolatos uniós követelményeknek való megfelelés, valamint az utólagos kölcsönös elismerési eszközök jellemzően szervezett bűnözéssel kapcsolatos bűncselekmények – ideértve a maffiaszerű szerveződést – esetében történő alkalmazása terén gyűjtött tapasztalatok fényében átfogalmazza a kerethatározat 4. cikkében említett lehetséges okokat, melyek fennállása esetén megtagadható az európai elfogatóparancs végrehajtása; felkéri a tagállamok igazságszolgáltatási hatóságait, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy az Interpol is értesüljön valamennyi általuk kibocsátott elfogatóparancsról;
28. elismeri, hogy a közös nyomozócsoportok rendkívül fontos szerepet játszanak a határokon átnyúló szervezett bűnözés elleni küzdelemben, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a szóban forgó kerethatározat nemzeti jogba való nem megfelelő átültetése és a néhány nemzeti igazságszolgáltatási hatóság részéről tapasztalható csökönység nem teszi lehetővé a közös nyomozócsoportok teljes mértékű kihasználását; felkéri az Európai Bizottságot és a Tanácsot, hogy adjanak új lendületet a közös nyomozócsoportok munkájának azáltal, hogy az 2002/465/IB kerethatározatot valamennyi tagállammal teljes körűen végrehajtatják, valamint biztosítják a megfelelő pénzügyi támogatást; hangsúlyozza, hogy a közös nyomozócsoportok által elért eredményeket lehet uniós szinten (például az elkobzott vagyontárgyak értékén keresztül) és nemzeti szinten (például a csoport egyes tagjainak eredményei alapján) is értékelni, és felkéri a Bizottságot, hogy az Eurojusttal és az Europollal együttműködve találjon megoldást a kérdésre;
29. kiemeli, hogy a határok nem jelentenek akadályt a szervezett bűnözés számára; ezért úgy véli, hogy a szervezett bűnözés elleni európai küzdelem keretszabályozásának ki kell terjednie a jelenség külső dimenziójára; megjegyzi, hogy e célból még hangsúlyosabban be kell vonni az Európai Külügyi Szolgálatot és a Közös Helyzetelemző Központot (SitCen); felkéri a Bizottságot, hogy tegye egyre hatékonyabbá és rendszeresen frissítse a harmadik országokkal kötött, a szervezett bűnözés elleni küzdelemre irányuló igazságügyi és nyomozati együttműködésről szóló megállapodásokat; kéri továbbá, hogy e megállapodások kidolgozása során megfelelő módon vegyék figyelembe azokat a konkrét veszélyeket, melyeket az egyes országokban folytatott szervezett bűnözés jelent az Unió belső és külső biztonságára nézve; felkéri az Europollt, hogy nagyobb gyakorisággal és részletességgel készítsen elemzést azon Európán kívüli bűnszervezetekről, amelyek tevékenységének közvetlen vagy közvetett hatása van az Európai Unióra; alapvető fontosságúnak tekinti az Unió és a nemzetközi szervezetek balkáni régióban folytatott erőfeszítéseinek továbbvitelét és megerősítését, különösen a szervezett bűnözés elleni küzdelem vonatkozásában; felszólítja a Bizottságot, hogy az Europollal együttműködve dolgozzon ki egy, az Interpollal közösen megvalósítandó tervet a nyugat-afrikai régió részvételével megvalósuló, a rendőrségi és igazságügyi információk cseréjét szolgáló regionális rendszer létrehozásának és végrehajtásának támogatására, és mindeközben bocsássa a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége rendelkezésére a szükséges know-how-t és a forrásokat a képzés és az ellenőrzés vonatkozásában is;

A szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos egyéb ajánlások

30. hangsúlyozza, hogy fontos a törvényesség kultúrájának előmozdítása, valamint az állampolgárok és általában a közvélemény nagyobb fokú tájékoztatása és ismereteik növelése; kiemeli e tekintetben a mindenféle külső befolyásoktól mentes szabad sajtó alapvető szerepét, mivel az megvizsgálja és közzéteszi a szervezett bűnözésnek az egyes érdekcsoportokhoz fűződő kapcsolatait; úgy véli, hogy az ilyen tevékenységek folytatását biztosítani kell az emberi méltósághoz, a becsülethez és a magánélethez való alapvető jogok kellő tiszteletben tartása mellett; felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét cselekvési terveket a jogszerűség kultúrájának kialakítása érdekében, vállalva többek között a kimondottan e célt szolgáló költségvetési tételek létrehozását;
31. hangsúlyozza, hogy az uniós intézményeknek és a tagállamoknak a gyermekkereskedelem vonatkozásában holisztikus megközelítést kell alkalmazniuk, amely összefogja a gyermekkereskedelem áldozatává vált, illetve általa veszélyeztetett gyermekek jogainak védelmét célzó, több ágazatra kiterjedő fellépéseket; kitarthat, hogy a tagállamoknak aktívan részt kell venniük az illegális örökbefogadás elleni küzdelemben, és ki kell alakítaniuk egy, az átláthatóságot, valamint az elhagyott és az örökbe fogadott gyermekek fejlődésének hatékony nyomon követését biztosító keretet;
32. hangsúlyozza a közszféra átláthatóságának a szervezett bűnözés elleni küzdelemben játszott rendkívül fontos szerepét, és kéri a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a szükséges szabályok meghatározása érdekében, és biztosítsa, hogy mind az illetékes intézmények, mind a polgárok és a sajtó nyomon tudják követni és ellenőrizni tudják az uniós alapok szétosztását és felhasználását; kéri, hogy ezeket az információkat azonnal tegyék közzé megfelelő, géppel olvasható, összehasonlítható, nyilvános adatformátumú internetes oldalon, az Unió legalább egyik munkanyelvén annak érdekében, hogy ezek az információk könnyen hozzáférhetők, újrafelhasználhatók és feldolgozhatók legyenek a civil társadalom számára; kéri a tagállamokat, hogy fogadjanak el hasonló intézkedéseket a közpénzekkel kapcsolatos tranzakciók átláthatóvá tétele érdekében, különleges figyelmet fordítva a helyi hatóságokra, amelyek jobban ki vannak téve a szervezett bűnözés beépülésének, figyelembe véve a szervezett bűnözés elleni fellépések alapvetően titkos jellegét;
33. az emberi jogok és az alapvető szabadságok teljes körű tiszteletben tartása mellett kéri a szervezett bűnözéshez kapcsolódó bűncselekményekre vonatkozó megfelelő szankciórendszer és fogva tartási rendelkezések kialakítását egyrészt a bűncselekmények elkövetésének megelőzése, másrészt annak megakadályozása érdekében, hogy a bebörtönzés ideje alatt folytatni lehessen a bűnszervezetek irányítását vagy segíteni lehessen azokat újabb bűntettek elkövetésére irányuló céljaikban;

A szervezett bűnözés konkrét tevékenységi területeihez kapcsolódó ellenintézkedések

34. meggyőződése, hogy a szervezett bűnözés és a korrupció eredendően összekapcsolódik, és kiemelt hangsúllyal megismétli a 02/10. számú írásbeli nyilatkozat elfogadásakor bejelentett kérését arra vonatkozóan, hogy alakítsanak ki a 27 tagállam korrupció elleni politikáit felmérő és figyelemmel kíséző objektív és mérhető mechanizmust, valamint hogy az uniós intézmények fogalmazzanak meg átfogó korrupcióellenes politikát; hangsúlyozza, hogy a korrupció elleni harc proaktív megközelítésére van szükség, és felszólítja a Bizottságot, hogy fektessen hangsúlyt mind a közszféra, mind pedig a

magánszféra területén tapasztalható korrupció elleni intézkedésekre; ezenkívül elsődleges fontosságúnak tartja, hogy – különösen az Európai Beruházási Bank, valamint az Európai Külügyi Szolgálat keretében létrehozandó új intézmények részvételével – dolgozzanak ki hatékony intézkedéseket a korrupció elleni harcra a szomszédságpolitikában, az előcsatlakozás területén és a fejlesztési segélyalapok felhasználásában; felkéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet a megtett intézkedésekről és az elért eredményekről, valamint vezessen be hatékony nyomkövetési módszereket ezekkel kapcsolatban;

35. felszólítja a tagállamokat, hogy haladéktalanul erősítsék meg a nemzetközi korrupcióellenes eszközöket, különösen az Egyesült Nemzetek korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményét és az Európai Tanács korrupcióról szóló büntetőjogi és polgárjogi egyezményeit (1999);
36. vállalkozik arra, hogy szabályokat dolgoz ki annak biztosítására, hogy azok, akiket bünszervezetben való tagság miatt vagy ilyen szervezetekhez jellemzően kapcsolódó bűncselekmény (például emberkereskedelem, nemzetközi kábítószer-kereskedelem, pénzmosás, csalás, korrupció vagy zsarolás) miatt jogerősen elítéltek, ne indulhassanak az európai parlamenti választásokon; felszólítja az európai képviselőcsoportokat, hogy készítsenek belső etikai kódexet annak megakadályozására, hogy akiket, még ha nem is jogerősen, de elítéltek ilyen bűncselekmények miatt, indulhassanak a választásokon; felszólítja a tagállamokat, hogy fektessenek le hasonló szabályokat a nemzeti és helyi választásokkal kapcsolatban;
37. felkéri az Európai Bizottságot, hogy adjon ki egyértelmű irányelveket és terjesszen elő megfelelő jogszabálytervezeteket a szervezett bűnözéshez és a maffiához kötődő vállalkozások közbeszerzési pályázatokon, valamint a közbeszerzések kezelésében való részvételének megakadályozása érdekében; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az építési beruházásra, a szolgáltatásnyújtásra és az árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződésekkel kapcsolatos pénzmozgások nyomkövethetőségét, valamint értékeljék a szerződések közigazgatási szerv általi odaítélésére irányuló közigazgatási kiválasztási eljárások akadályozásának szankcionálására irányuló szabályok bevezetését; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a 2004/18/EK irányelv 45. cikkét teljes körűen és helyesen alkalmazzák, elvi szinten is kizárva az „öntisztító mechanizmusok” lehetőségét, egyértelművé téve, hogy mind a jogi, mind pedig a természetes személyek elítélése kizárást von maga után, és biztosítva, hogy ez a kizárási ok ne csak a kiszabott büntetés idejére szóljon, hanem végleges vagy kellő hosszúságú időszakra szóló legyen; felkéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat azon személyek közbeszerzési eljárásokból való kizárására, akik vizsgálat vagy folyamatban lévő büntetőeljárás alatt állnak, vagy alkalmazzon különleges óvintézkedéseket velük szemben; kéri a kizáráshoz vezető bűncselekmények körének kiterjesztését valamennyi olyan bűncselekményre, amelyet jellegzetesen szervezett bűnözés keretében követnek el, és olyan intézkedések meghozatalát, amelyek célja a vonatkozó jogszabályok összekötők és támogatók igénybevételével történő kijátszásának megakadályozása; felszólítja a tagállamokat, hogy határozzanak meg hasonló jogszabályokat a közbeszerzés, a koncesszió, az engedély és az állami támogatás bármely formáját illetően, még akkor is, ha ezek nem tartoznak az uniós szabályozás hatálya alá; kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki megfelelő jogszabályokat és operatív eszközöket a tagállamok közötti,

valamint a tagállamok, uniós intézmények és ügynökségek közötti információcseréhez és a közpénzek hűtlen kezelésének megelőzésére szolgáló „feketelisták” kidolgozásához;

38. üdvözli az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről szóló 2011/36/EU irányelv elfogadását, mivel az emberkereskedelem prostitúció révén történő kizsákmányolás, a kényszermunka, a szerveztávoltítás és rabszolgasorba kényszerítés formájában gyakran kapcsolódik a szervezett bűnözés tevékenységéhez; hangsúlyozza az említett irányelv gyors és hatékony végrehajtásának rendkívüli jelentőségét;
39. sürgeti a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy kellően vegyék figyelembe, hogy a szervezett bűnözés továbbra is támogatja saját tevékenységeit és érdekei érvényesülését a kábítószer-kereskedelem révén is, megpróbálva kiterjeszteni az illegális kábítószer-kereskedelem globális piacát új piacok felé, illetve új anyagokra;
40. felkéri az Európai Beruházási Bankot, valamint a tagállamok valamennyi európai fejlesztéssel foglalkozó pénzügyi intézményét, hogy erősítsék meg az offshore pénzügyi központokkal és az együttműködést elutasító joghatóságokkal kapcsolatos politikáikat azáltal, hogy az OECD fekete és szürke listája alapján összeállítják a szigorúbban ellenőrizendő joghatóságok jegyzékét és konkrét átvilágítást végeznek valamennyi ország esetében, ahol szükséges, valamint minden esetben megtiltják a magas kockázatúnak tartott joghatóságok pénzügyi közvetítőinek támogatását, illetve konkrét tevékenységek pénzügyi támogatásának alapvető előfeltételeként megkövetelik azon bejegyzett társaságok székhelyének áthelyezését, amelyek együttműködést elutasító joghatóságok területén és offshore pénzügyi központokban található; felkéri az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy a Pénzügyi Akció Munkacsoport mind a negyven ajánlása helyes végrehajtásának biztosítása érdekében járjak el tevékenyen, és valamennyi intézmény esetében fogadjanak el olyan konkrét politikákat, amelyek – többek között – megerősített átvilágítást írnak elő, különösen a politikai közszereplők esetében;
41. hangsúlyozza, hogy a szervezett bűnözés a kommunikációs és információs technológiákat illegális célokra – személyazonosság-lopásra, kiberbűnözésre, csalásra, tiltott fogadásokra, valamint sportesemények manipulálására – használja; e tekintetben kívánatosnak tartja egy egységes uniós jogalkotási keret kidolgozását; felszólítja az uniós intézményeket, hogy vonjanak be minél több nemzetközi partnert a számítógépes bűnözésről szóló egyezmény (2001) aláírásába és ratifikálásába, hangsúlyozza azt a tendenciát, hogy a bűnszervezetek egyre inkább a pénzmosással vagy a pénzügyi bűncselekményekkel kapcsolatos lehetőségeket helyezik a középpontba, aminek következtében egyre szélesebb körben alakulnak ki interneten alapuló bűncselekmények;
42. felszólítja az európai intézményeket, hogy uniós és nemzetközi szinten közvetítsenek egyértelmű üzenetet a pénzügyi piacokat kihasználó valamennyi pénzmosási forma megfékezése céljából, különösen a következő módokon: tőkeellenőrzésre irányuló intézkedések kilátásba helyezésével, ahogy nemrégiben maga a Nemzetközi Valutaalap is javasolta; a pénzügyi piacok kiterjedtsége rövid távú tranzakciókban való csökkentésének ösztönzése által; a közpénzek, mindenekelőtt pedig a magánszektor fejlesztését támogató közpénzek felhasználásnak átláthatóbbá tételével, valamint az adóparadicsomok ellen való hatékony hadjárat indításával, minden multinacionális gazdasági szereplőre vonatkozó, országokénti bontásban elkészített pénzügyi beszámolók benyújtására irányuló

kötelezettség bevezetése révén; az adókkal kapcsolatos információcserére vonatkozó többoldalú egyezmény előmozdításával, és egyidejűleg az „adóparadicsom” meghatározásának és ezen, banktitkot fenntartó joghatóságok listájának felülvizsgálatával; felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyértelmű irányelveket a pénz nyomon követhetőségét illetően, hogy könnyebben lehessen azonosítani a jogellenes tevékenységekből származó pénzek tisztára mosásával kapcsolatos bűncselekményeket; felszólítja a Bizottságot, hogy a pénzmosás elleni irányelv naprakésszé tételére irányuló jogalkotási javaslatának céljából a lehető legnagyobb mértékben tegye általánossá a bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosásának büntethetőségét, és hozzon létre jogalapot az e területtel összefüggő nyomozati hatáskörök lehető legtágabb körére vonatkozóan; e tekintetben kéri, hogy valamennyi tagállam számára tegyék kötelezővé az úgynevezett „elkövetők által végzett pénzmosásnak”, vagyis a pénzmosás azon formájának büntetendővé tételét, amelyet ugyanaz a személy végez, aki az adott pénzüsszeget jogellenesen szerezte meg; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy javaslatában alaposan vizsgálja meg a pénzmosás büntethetővé tételének lehetőségét azokban az esetekben, amikor az elkövetőnek vélelmeznie kellett volna, hogy a vagyon bűncselekményből származott;

43. felszólítja a Bizottságot, hogy gondosan kísérje figyelemmel a környezet büntetőjog általi védelméről szóló uniós irányelv tagállamok általi átültetését, hogy biztosítsa annak gyorsaságát és hatékonyságát; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki innovatív eszközöket a szervezett bűnözéssel összefüggésbe hozható környezeti bűncselekmények elkövetőinek perbe fogására, például az Olaszországban 2011-től kezdve súlyos társadalmi hatású bűnügynek számító (és ezért a körzeti maffiaellenes igazgatóság hatáskörébe utalt) „szervezett illegális hulladékkereskedelem” bűncselekményével kapcsolatos pozitív olaszországi tapasztalatoknak az Unióra való kiterjesztésére irányuló javaslat benyújtása révén; kéri a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelmét ellenőrző hivatalok tevékenységének és európai szintű együttműködésének megerősítését a védett és veszélyeztetett állat- és növényfajok illegális kereskedelme vonatkozásában;
44. kéri a tagállamokat, hogy használjanak proaktív megközelítést a zsarolással kapcsolatos esetek nyomozása során, például a feljelentők számára kínált ösztönzők és vállalati tevékenységük folytatását elősegítő pénzügyi támogatások révén, valamint vessenek be hírszerzési eszközöket is a nyomozás során; alapvető fontosságúnak tartja a civil társadalom szerepének megerősítését, illetve az igazságszolgáltatással és a rendőri erőkkel való együttműködését, és úgy véli, hogy ezt ösztönözni kell; felhívja a tagállamokat, hogy bátorítsák egyetértési megállapodások aláírását a nyilvánosság, valamint azon kereskedők és vállalkozók között, akik befolyással való üzérkedés ügyében tesznek feljelentést, hogy az ezzel együtt járó nehézségek ellenére lehetővé váljon munkájuk folytatása; felkéri a Bizottságot, hogy a szervezett bűnözésből származó jövedelmek elkobzásával kapcsolatos irányelvre irányuló javaslatába illessze bele a 2005/212/IB kerethatározat 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt intézkedéseknek a zsarolás bűncselekményére való kiterjesztését;
45. felkéri a Bizottságot, hogy a hamisítás elleni küzdelemmel kapcsolatos jogi keretbe illesszen be a szervezett bűnözés szerepéről szóló konkrét rendelkezéseket; támogatja a megerősített vámügyi együttműködési stratégiáról szóló, 2009. október 23-i tanácsi állásfoglalásban szereplő határozatokat, különös tekintettel az együttműködés új formáinak, illetve új nyomozási technikáknak a kidolgozására, a vámhatóságok, a

rendőrség és egyéb illetékes hatóságok közötti együttműködésre épülő intézményi megközelítés elfogadására, valamint a határokon átnyúló szervezett bűnözés elleni küzdelmet és a tiltott áruk az Európai Unió egészében való lefoglalását célzó hatékony megközelítés elérése érdekében a már meglévő együttműködési folyamatok tökéletesítésére; úgy véli, hogy ezekre a szempontokra a lehető legnagyobb hangsúlyt kell fektetni a vámügyi együttműködésre vonatkozó ötödik cselekvési terv elfogadása és végrehajtása során;

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a nemzeti parlamenteknek, az Europolnak, az Eurojustnak, az Európai Beruházási Banknak, az Interpolnak és az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának.

INDOKOLÁS

Elismert tény, hogy a szervezett bűnözés társadalmi költségei igen magasak, mivel többek között anyagi és humán erőforrásokat von és tulajdonít el, torzítja a közös piac működését, árnyékot vet az üzleti szférára és a legitim gazdaságra, ösztönzi a korrupciót, szennyezi és tönkreteszi a környezetet, megsérti az emberi jogokat és rombolja a demokráciát. E jelenség alapjaiban befolyásolja az Unió polgárok iránti kötelezettségvállalását. A szervezett bűnözés elleni fellépés, valamint a kézzelfogható és mérhető eredmények elérése érdekében az intézményeknek ezért konkrét politikai erőfeszítéseket kell tenniük.

A szervezett bűnözés, és különösen a maffia-jellegű bűnözés a globalizáció nyújtotta lehetőségeket, köztük az uniós határok felszámolását, valamint a jogszabályok terén a tagállamok között mutatkozó különbségeket kihasználva egyre nagyobb nyereségre tesz szert, miközben sikerül büntetlenül maradnia. Amint az a periratokból és a nyomozati anyagokból kivilágó riasztó tényekből kiderül, mindez azért lehetséges, mert a szervezett bűnözés mélyrehatóan beférkőzött a politikai világba, a közszolgálatba és a legitim gazdaságba, ahol szilárd jóváhagyói és támogatói hálózatot hozott létre.

A szervezett bűnözés nemzetek közötti, határokon átívelő módszerekkel dolgozik, ezért az ellene folytatott harcot is ilyen eszközökkel kell megvívni. Ezen túlmenően, amint arra a Bizottság is rámutatott, az olasz maffia (a Ndrangheta, a Camorra, a Cosa Nostra és a Sacra Corona Unita) szinte az összes uniós tagállamban jelen van és szilárdan meg is telepedett, a probléma tehát mindenképpen uniós szintű, csakúgy, mint az európai és nem európai bűnszervezetek (az orosz, kínai, albán és nigériai maffia, a török és észak-amerikai bűnszervezetek, valamint a kolumbiai és mexikói kábítószerkartellek) között létrejött hálózat.

A Lisszaboni Szerződés új távlatokat nyit és uniós szinten új eszközökkel szolgál a nemzetközi szervezett bűnözésért felelős hatóságok (Europol, Eurojust, OLAF, Európai Ügyészség) közötti mind igazságügyi, mind rendőrségi együttműködés terén, ezenkívül lehetőségekkel szolgál az ilyen jellegű bűncselekmények elleni hatékonyabb fellépés közös szabályozásának kialakítására.

E jelentés célja, hogy a szervezett bűnözés elleni küzdelemre vonatkozó uniós szintű európai parlamenti iránymutatásokat és javaslatokat határozzon meg. Néhány általános megfontolást követően az uniós jogalkotási keret javítását célzó javaslatokat fogalmaztunk meg, köztük számos, a maffia-jellegű bűnszervezetek nemzetközivé válásának kezelésével kapcsolatos egyedi intézkedésre vonatkozó javaslatot. Létfontosságú a szervezett bűnözés elleni küzdelemben különböző módon részt vevő európai intézmények működésének megerősítése és javítása, valamint a más nemzetközi szervezetekkel, például az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalával és az Interpollal fenntartott kapcsolatok megerősítése.

Jelentős figyelmet fordítunk a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismerése elvének maradéktalan végrehajtására a szervezett bűnözés leküzdése, valamint a tagállamok közötti és a harmadik országokkal folytatott igazságügyi együttműködés javítása érdekében.

Végezetül a jelentés áttekinti azokat a politikákat, amelyeket az EU a szervezett bűnözés kulcsfontosságú tevékenységi területei tekintetében, nevezetesen a következő területeken

kidolgozhat: emberkereskedelem és az emberek kizsákmányolása; nemzetközi kábítószerkereskedelem; fegyverkereskedelem; pénzmosás és pénzügyi bűncselekmények; korrupció, a szervezett bűnözők összefonódása és egymás mellett élése, politika és közzolgálat, valamint a közpénzek (főként uniós pénzek) szervezett bűnözés általi hűtlen kezelése; öko-maffiák és környezeti bűnözés; számítástechnikai bűnözés; hamisított termékek és az ezekkel való kereskedelem, zsarolás és uzsora.

31.5.2011

VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság részére

a szervezett bűnözésről az Európai Unióban
(2010/2309(INI))

A vélemény előadója: Silvia Costa

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felhívja az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel a szervezett bűnözés és különösen a személy elleni bűncselekmények közvetlen vagy közvetett áldozatainak nagy hányada nő, illetve leány,
- B. mivel a hatékony bűnmegelőzés biztosításának előfeltételei az integráció, a társadalmi befogadás, valamint a megkülönböztetés elleni küzdelem,
- C. mivel a nőkereskedelem okai a nők jogai védelmének hiányára, a nemi alapú előítéletekre, az elnyomásra, a hátrányos megkülönböztetésre és a nemi alapú erőszak elterjedtségére, valamint arra vezethetők vissza, hogy számos kormány nem kezeli a nemek közötti különbségeket és nem védi a nők szociális, politikai és gazdasági jogait,
- D. mivel a szervezett bűnözéssel szembeni progresszív politikák – például a prostitúció legalizálása – a rendszer megbontására indíthatják a profitjuk fenntartására törekvő bűnszervezeteket,
- E. mivel az illegális bevándorló nők és lányok az uniós állampolgárságú nőknél és lányoknál jobban ki vannak szolgáltatva a szervezett bűnözésnek, például a prostitúciónak és az emberkereskedelemnek,
- F. mivel a legtöbb bűncselekménytípust tekintve a nők sokkal kisebb valószínűséggel válnak elkövetővé, mint a férfiak, ugyanakkor adott esetben a nők is jelentős szerepet játszhatnak az áldozatok kizsákmányolásában a személy elleni bűncselekmények és a kábítószer-

csempészet esetében, illetve az áldozat és a bűntárs kettős szerepét tölthetik be a szervezett bűnözői csoportokban, például a maffiákban,

- G. mivel a gyermekek jogainak megsértése, a gyermekek elleni erőszak és a gyermekek illegális örökbefogadás céljából történő kereskedelme továbbra is komoly aggodalomra ad okot az Európai Unióban,
- H. mivel egyre több nő vesz részt a szervezett bűnözés elleni küzdelemben igazságügyi, bűnüldözési vagy kriminalisztikai szakemberként vagy civil társadalmi szervezetek tagjaként,
- I. mivel az internetes bűnözők különösen nőket és gyermekeket vesznek célba és használnak ki,
- J. mivel az elmúlt 50 évben Európában a női szexkereskedelem jövedelmező és rendkívül gyümölcsöző üzletté vált, amely a szervezett bűnözés különböző formái által alkotott hálózat részét képezi,
1. felhívja a tagállamokat, hogy fokozottan lépjenek fel a szervezett bűnözés megelőzése és visszaszorítása érdekében olyan, a nemek szempontját érvényesítő egyedi intézkedések révén, mint:
- az e területen dolgozó szakemberek multidiszciplináris képzésének előmozdítása, a veszélyeztetett csoportokra irányuló oktatási programok kidolgozása, valamint a bevált gyakorlatok és a szakértelem cseréje, többek között a jogszerűség kultúrájának – különösen a fiatalok körében történő – előmozdítására vonatkozóan;
 - figyelemfelkeltő kampányok szervezése civil társadalmi szervezetekkel, nem kormányzati szervezetekkel, nőszervezetekkel és a médiával együttműködésben;
 - az áldozatok hatékony segítése és támogatása, például biztonságos elhelyezés révén, figyelembe véve a lányok és nők sajátos szükségleteit; a segítségnyújtásnak és támogatásnak legalább az áldozatok felépüléséhez minimálisan szükséges intézkedésekre ki kell terjednie;
 - minden olyan hirdetés szemmel tartása és megelőzése, amely az emberkereskedelemhez vagy emberek kizsákmányolásához kötődő szolgáltatások nyújtásával állhat kapcsolatban;
 - kifejezetten a többszörös és interszekcionális megkülönböztetés által érintett közösségeket célzó kampányok kidolgozása és végrehajtása;
2. üdvözli az emberkereskedelem megelőzéséről, továbbá az ellene folyó küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló, 2011. április 6-i új európai parlamenti és tanácsi irányelvvel célkitűzéseit, és felhívja az emberkereskedelem elleni küzdelemért felelős újonnan kinevezett koordinátort, hogy biztosítson uniós szinten következetes megközelítésmódot, tekintetbe véve a nemi szempontokat;

¹ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

3. szorgalmazza, hogy az áldozatok, a tanúk, az igazságügyi szervekkel együttműködő személyek és hozzátartozóik védelmére dolgozzanak ki uniós szinten átfogó jogszabályi keretet és olyan, az országon belüli és határokon átnyúló védelmet célzó hatékony intézkedéseket, mint az európai védelmi határozat, valamint hozzanak intézkedéseket a megfélemlítés és a megtorlás megelőzésére a teljes névtelenség szavatolása mellett, külön figyelmet fordítva a szervezett bűnözésből kitörni szándékozó nők helyzetére, különösen családtagok esetében;
4. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak figyelembevételére, hogy a nők gyakran közvetlen vagy közvetett elszorítói az uzsorából fakadó pénzügyi és jogi következményeknek;
5. szorgalmazza a nemek közötti egyenlőség szempontjának beépítését az információs rendszerek elleni támadásokról és a 2005/222/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló, jelenleg tárgyalat tárgyalt irányelvre irányuló javaslatba;
6. kéri a tagállamokat, hogy határozzanak meg a bűncselekmény súlyosságával arányos megfelelő büntetőjogi szankciókat az emberkereskedelem, illetve szerv-, szövet- és sejtkereskedelem általi kizsákmányolás tárgyát képező szolgáltatások – például gyermekpornográf weboldalak – igénybevevőivel szemben;
7. hangsúlyozza, hogy az uniós intézményeknek és a tagállamoknak a gyermekkereskedelem vonatkozásában holisztikus megközelítést kell alkalmazniuk, amely összefogja a gyermekkereskedelem áldozatává vált, illetve általa veszélyeztetett gyermekek jogainak védelmét célzó, több ágazatra kiterjedő fellépéseket; kitart amellett, hogy a tagállamoknak aktívan részt kell venniük az illegális örökbefogadás elleni küzdelemben, és ki kell alakítaniuk egy, az átláthatóságot, valamint az elhagyott és az örökbe fogadott gyermekek fejlődésének hatékony nyomon követését biztosító keretet;
8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg az áldozatok hozzátartozóinak, különösen a gyermekeknek nyújtható megfelelő kompenzáció lehetséges módjait, szem előtt tartva, hogy sok esetben határokon átnyúló jellegű bűncselekményekről van szó;
9. felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a nők szervezett bűnözés elleni küzdelemben való szerepvállalását a területen dolgozó szakemberekként vagy civil társadalmi szervezetek tagjaként;
10. felhívja az Eurojustot és az Europol-t annak előmozdítására, hogy a nők megfelelő arányban képviseltessék magukat a szervezetükön belüli döntéshozatali posztokon;
11. kéri a tagállamokat a megelőzéssel és az áldozatok védelmével kapcsolatos bevált gyakorlatok megosztására;
12. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az áldozatok családtagjait tömörítő egyesületek szerepét, az ilyen egyesületek és az intézmények közötti párbeszédet, valamint az áldozatok családtagjait tömörítő egyesületek uniós fórumának létrehozását;

13. felhívja a tagállamokat, hogy működjenek együtt a médiaszolgáltatókkal, és határozzanak meg magatartási szabályokat és az áldozatok és családtagjaik méltóságának és magánéletének védelmére vonatkozó előírásokat a másodlagos viktimizációjuk, illetve az őket fenyegető további kockázatok megelőzése érdekében;
14. kéri az Eurojustot és az Europol-t, hogy gyűjtsenek többek között nemi szempontú statisztikai adatokat a szervezett bűnözésről;
15. rámutat a transznacionális bűnügyi tendenciák – többek között a nemek szempontjából történő – kutatásának szükségességére, amely kutatás során elemezni kell azon tényezőket is, amelyek a nők és a lányok szervezett bűnözésben való részvételéhez vezetnek, így többek között a szabálytalan tartózkodást, a munkaerőpiachoz való hozzáférés hiányát, a migrációt, a kizsákmányolás előli menekülést és a családi környezetben belüli nyomást.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	25.5.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 29 - : 0 0 : 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raúl Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Anne Delvaux, Mojca Kleva, Kartika Tamara Liotard, Gesine Meissner, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Roger Helmer, Jacek Włosowicz

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	29.9.2011
A zárószavazás eredménye	+: 49 -: 0 0: 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Roberta Angelilli, Vilija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Livia Járóka, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Clemente Mastella, Véronique Mathieu, Nuno Melo, Louis Michel, Jan Mulder, Antignoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Valdemar Tomaševski, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Franziska Keller, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Debora Serracchiani, Gianni Vattimo
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Ricardo Cortés Lastra, Anna Rosbach, Andrea Zanoni